

آوار نابسامانی اقتصاد کلان

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

مطرح می‌شود؛ پرسش‌هایی که نیازمند تکنیک دقیق مفاهیم است. گرانی و گران‌فروشی دو مقوله کاملاً جدا از هم هستند. گرانی به معنای بالا رفتن هزینه تمام شده تولید کالاها و خدمات است که معمولاً به دلیل تغییرات بنیادین در اقتصاد کلان رخ می‌دهد. در مقابل، گران‌فروشی به معنای فروش کالا با قیمتی بالاتر از ارزش واقعی یا قیمت متعارف بازار است که معمولاً ناشی از سوءاستفاده فروشندگان، نبود نظارت صحیح و جولان دلال‌هاست. برخی مسئولان هم بارها تأکید کرده‌اند که گرانی اصلاً به معنای گران‌فروشی نیست، بنابراین ایراد گرانی نباید متوجه تولیدکننده‌ها شود چراکه آنها نیز در دام افزایش هزینه‌های تولید افتاده‌اند. اما متأسفانه هنوز نظارت‌های کافی برای مقابله با گران‌فروشی به شکل جامع و مؤثر اعمال نشده‌است. اقتصاد کلان کشورمان در شرایط نابسامانی قرار دارد. این نابسامانی در بودجه‌ریزی، سیاست‌های پولی، نرخ ارز و مدیریت تورم، همه و همه دست به دست هم داده‌اند تا فضای تولید و توزیع را متزلزل کنند. وقتی حامل‌های انرژی، نهادهای کشاورزی، دستمزد کارگران، حمل و نقل و هزینه‌های تأمین مواد اولیه روزبه‌روز گران‌تر می‌شوند، طبیعی است که قیمت نهایی کالا‌های اساسی نیز افزایش داشته باشد. مرغ، گوشت، حبوبات، صیفی‌جات و میوه‌ها هر کدام بخش مجزایی از سبد غذایی خانوار را تشکیل می‌دهند، اما همه این بخش‌ها تحت فشار تورم بالا و هزینه‌های گزاف تولید قرار دارند، بنابراین نقد یا انتقاد مستقیم از تولیدکننده‌ها به دلیل افزایش قیمت‌ها چندان منصفانه نیست. تولیدکنندگان نیز در این میان قربانیان هزینه‌های غیرقابل کنترل و بی‌ثباتی در سیاست‌های اقتصادی هستند. وقتی به طور مثال نهادهای دامی با نرخ ارز متفاوت نمی‌شوند، این‌ها در رویه در هزینه تمام شده تأثیر می‌گذارد و شکاف جدی بین هزینه‌ها و درآمد تولیدکنندگان ایجاد می‌شود. این شکاف باعث شده است کسب‌وکارهای تولیدی به طور مستمر حاشیه‌ی زیان را تجربه کنند یا دست‌کم انگیزه برای افزایش تولید کاهش یابد، اما این به معنای چشم‌پوشی از نقش سوءاستفاده‌گران بازار نیست. مدت‌هاست دلالان و شبکه‌های واسطه‌گری فرصت‌طلب با کمترین نقدینگی و سرمایه، جای بخشی از زنجیره توزیع واقعی را گرفته‌اند. آنها پسا احتکار، افزایش مصنوعی قیمت و پخش نادرست کالاها، باعث تشدید بحران قیمتی شده‌اند. این واقعیتی است که بدون شک ریشه‌های آن در نبود اراده جدی برای تنظیم و ساماندهی بازار و نظارت کارآمد در بخش توزیع کالاهاست، یعنی در یک سو تولید به دلیل مشکلات ساختاری در اقتصاد کلان با افزایش هزینه‌ها دست و پنجه نرم می‌کند و در سوی دیگر، شبکه توزیع بدون محدودیت جولان می‌دهد.

نکته مهم‌تر اینکه احتکار مقابله با گرانی‌ها بدون اصلاح سیاست‌های کلان اقتصادی به مشکل ختم نمی‌شود. آنها پسا احتکار، افزایش مصنوعی مشکلات و فشار روی مصرف‌کنندگان می‌شود. سیاست‌های اقتصادی باید به گونه‌ای طراحی شود که ابتدا هزینه‌های تولید کاهش پیدا کند، سپس شبکه توزیع با نظارت قوی‌تر و ابزارهای کارشناسی تنظیم شود و نهایتاً، حمایت‌های لازم از تولیدکننده و مصرف‌کننده به شکل متوازن انجام شود. فضای فعلی اما بیش از هر چیز نشان می‌دهد این سه ضلع با ضعف و ناتوانی در هماهنگی مواجهند.

دستکاری نرخ ارز یکی از عوامل بنیادین نابسامانی اقتصادی است که به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر قیمت کالا‌های اساسی اثر گذاشته است. وقتی دلار به طور مستمر و از سوی اشخاص حقیقی و حقوقی به نیت سوداگری افزایش می‌یابد، تمام کالا‌های واردات محور با دارای نهاده‌های ارزی دچار تورم چندبرابری می‌شوند. تولیدکنندگان داخلی در برخی حوزه‌ها متطلباً ناچار به پذیرفتن این هزینه‌های سنگین هستند. این امر در بسیاری موارد ارز نیمیایی یا نرخ دولتی تأمین می‌شود اما به دلیل نابسامانی در این حوزه، این نرخ‌ها در عمل قابل دسترسی برای همه نیست. همین موضوع به افزایش هزینه‌های تمام‌شده دامن می‌زند.

در کنار آن، ضعف زیرساخت‌های اقتصادی و ناکارآمدی نظام تأمین مالی، مشکل نقدینگی را برای تولیدکنندگان دوچندان کرده است. بسیاری از شرکت‌ها و کشاورزان برای تهیه مواد اولیه یا پرداخت دستمزد‌ها مجبورند از بازارهای موازی یا بهره‌های سنگین تأمین مالی کنند. این فشار مالی نیز مستقیماً به قیمت نهایی کالاها منتقل می‌شود، بنابراین با توجه به این شرایط، نمی‌توان تنها بر تولیدکننده‌ها انگشت اتهام گرفت؛ آنها در فضای اقتصادی خاص و پیچیده‌ای فعالیت می‌کنند که مدام چالش‌های تازه پیش می‌آید. فضای سیاست‌گذاری و مدیریتی نیز هم‌اکنون در وضعیتی است که حساسیت چندانی نسبت به ساماندهی بازار و تنظیم قیمت‌ها دیده نمی‌شود. شاید بخشی از این بی‌حالی ناشی از ناتوانی باشد، اما بهبود وضعیت بازار نیازمند اراده قوی، کار کارشناسی دقیق و تعامل میان بخش دولتی، تولیدکنندگان و نهادهای نظارتی است. بدون این اراده، تنها شاهد ادامه روند نابسامانی خواهیم بود. این نابسامانی به معنای فشار مضاعف بر اقشار کم‌درآمد و متوسط جامعه و کاهش قدرت خرید آنهاست.

می‌توان گفت که وضعیت فعلی قیمت‌ها نه مشکلی صرفاً در سطح خرده‌فروشی و بازارهای محلی و نه فقط نتیجه گران‌فروشی یا سوءاستفاده عده‌ای است، بلکه آثاری از آسیب‌های ناشی از ناکارآمدی‌ها و ناپایداری‌های ساختاری در اقتصاد کلان است. گرانی‌های این روزها و آوار این نابسامانی است که بر سر بازار فرود آمده است و هر روز سنگین‌تر می‌شود. برای برخاستن از زیر این آوار، مسیر مدیریت کشور باید همگرا و هدفمند باشد و همه ذی‌نفعان در آن نقش روشن و مشخص داشته باشند.

حمایت و همراهی با تولیدکنندگان واقعی در شرایط اقتصادی فعلی یک ضرورت حیاتی است. هیچ‌کس بهتر از آنها نمی‌تواند به سلامت چرخه تولید کمک کند، اما همراهی زمانی معنی پیدا می‌کند که سیاست‌های اقتصادی و نظارتی به صورت هماهنگ و کارآمد اجرا شود و شبکه توزیع نیز به درستی هدایت و تنظیم شود. در غیر این صورت، ادامه وضعیت فعلی، تنها به بی‌اعتمادی بیشتر بازار و آسیب به مصرف‌کنندگان خواهد انجامید که پیامدهای آن، بیش از همه متوجه اقشار آسیب‌پذیر جامعه خواهد بود. این روزها بازار و اقتصاد نیازمند تلاش‌های جدی و عبور از سیاست‌های کوتاه‌مدت و روزمرگی است. آوار نابسامانی اقتصاد کلان باید برداشته شود تا بازار بتواند نفس بکشد و مسیر تولید و مصرف به شکل منطقی و بهینه حرکت کند. بدون این بازسازی‌ها، گرانی‌ها متوقف نخواهند شد و در نهایت، بار اصلی آن بر دوش مردم عادی خواهد افتاد.

جان کلام آنکه وضعیت نابسامان قیمت‌ها نتیجه مشکلات بنیادین اقتصاد کلان است که هزینه تولید را بالا برده است. گرانی با گران‌فروشی متفاوت است و تولیدکنندگان اصلی مقصر نیستند، اما نبود نظارت کافی زمینه جولان دلالان را فراهم کرده است. اصلاح ساختاری اقتصاد و نظارت قوی در توزیع برای کنترل بازار و حمایت از مصرف‌کننده و تولیدکننده ضروری است تا این آوار اقتصادی بر طرف شود.

۴ گزارش وحید عظیم‌نیا

قیمت‌هایی که مردم با آنها سروکار دارند، به وضوح فاصله‌ای عمیق با نرخ‌های رسمی دارد. مثلاً نان به عنوان قوت غالب جامعه که قرار بود با قیمت تنظیم‌شده عرضه شود، دیگر تقریباً کسی نمی‌داند نرخ واقعی‌اش چقدر است و قیمتش نه شهر به شهر و محله به محله بلکه کوچه به کوچه متفاوت است و برای تهیه یک ساندگ باید ۴۰ هزار تومان بپایه شدا در یک نگاه ساده به فروشگاه‌ها، میوه‌فروشی‌ها، لبنیاتی‌ها و فروشندگان حبوبات، کاملاً می‌توان آشننگی و بی‌ثباتی را دید؛ قیمت‌هایی که گویی هر روز با یک قرعه‌کشی جدید تعیین می‌شوند، حتی اقلامی که تا همین چند وقت پیش جزو کالا‌های نسبتاً با ثبات بودند، حالا دیگر هیچ قاعده و قیمتی ندارند. از لبنیات و تخم‌مرغ گرفته تا برنج و گوشت، هر فروشگاه، بقالی یا غرهای نرخ خودش را دارد و افزایش قیمت‌ها آنقدر تکرار شده که به یک واقعیت روزمره تبدیل شده است. در نبود نظارت مؤثر، شفافیت اطلاعاتی و برنامه‌ریزی مشخص، بازار عملاً به حال خود رها شده است. مسئولان از ثبات می‌گویند و گزارش‌های رسمی از کنترل قیمت‌ها خبر می‌دهند، اما آنچه مردم در زندگی روزمره لمس می‌کنند، به کلی متفاوت است و شاید بتوان آن را تورم پنهان، گرانی خرنده و بی‌اعتمادی فزاینده نام نهاد. در چنین شرایطی، سفرها کوچک‌تر و نگرانی‌ها بزرگ‌تر شده‌اند و این شکاف میان آसार و واقعیت هر روز عمیق‌تر می‌شود.

■ ■ ■

بازار کالا‌های خوراکی همیشه یکی از شاخص‌های مهمی است که وضعیت عمومی اقتصادی را به تصویر می‌کشد و در شهریور ۱۴۰۴ شرایطی که مردم در آن قرار گرفته‌اند، حکایت از فشارهای طاقت‌فرسایی دارد که عمدتاً متأثر از نابسامانی در مدیریت اقتصاد کلان است.

در ایں مدت، گزارش مرکز آمار از افزایش نسبی قیمت‌ها در گروه‌های مختلف مواد غذایی حکایت دارد، به طور مثال گروه نان و غلات افزایش قیمت در اقلامی مانند «ماکارونی و رشته آش» به میزان ۲/۶ درصد و «شیرینی خشک» را ۱/۷ درصد را تجربه کرده‌اند، اما این رشد قیمت‌ها در بازار واقعی بسیار فراتر است و مشاهدات میدانی نشان می‌دهد تفاوت عمیقی بین ارقام رسمی و قیمت‌های بازار وجود دارد. به عنوان نمونه، قیمت نان سنگک در بازار با ۴۰ هزار تومان نیز می‌رسد که این شکاف نشان‌دهنده ضعف شدید در نظارت و تنظیم بازار است.

حبوبات

با نگاهی به قیمت حبوبات، وضعیت مصرف‌کنندگان روشن‌تر می‌شود. کالا‌های مهمی که سهم زیادی در رژیم غذایی خانوار ایرانی دارند، به شکل قابل توجهی گران شده‌اند. برای مثال، عدس ۹۰۰ گرمی به قیمت ۹۸ هزار تومان، لوبیا قرمز ۱۰۰ گرم ۲۸ هزار تومان، لوبیا سفید ۹۰۰ گرم ۳۳ هزار تومان، لوبیا چشم بلبلی ۲۰۰ گرم ۲۴ هزار تومان، مغز تخم‌شادمانی ۲۰۰ هزار تومان و وضعیت مصرف‌کنندگان را به تصویر می‌کشد و در شهریور ۱۴۰۴ شرایطی که مردم در آن قرار گرفته‌اند، حکایت از فشارهای طاقت‌فرسایی دارد که عمدتاً متأثر از نابسامانی در مدیریت اقتصاد کلان است.

رئیس مجلس در نشست علنی عصر روز سه‌شنبه، هشتم مهر ماه در جریان نحوه رسیدگی به گزارش شورای عالی راهبری برنامه هفتم در خصوص عملکرد اداری سال اول قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت دربارۀ ضرورت هوشمندسازی در این حوزه گفته بود: «امروز ما بنزین‌را الیتری ۵۰ و ۶۰ هزار تومان می‌خریم اما با مبلغ ۳ هزار

تومان می‌فروشیم که باید تدبیر کنیم». پیرو این اظهارات روز پنج‌شنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۴ در شماره ۷۴۱۴ روزنامه در یادداشتی با عنوان «جایگزین گران‌سازی بنزین» تأکید کرد: «اظهارات اخیر رئیس مجلس در جلسه علنی درباره قیمت بنزین و لزوم «تدبیر» برای جبران شکاف میان قیمت خرید و فروش

آن، بار دیگر زنگ خطر طرح موضوع حساس گرانی بنزین را به صدا درآورده است. این سخنان، هرچند در قالب هدفمندسازی مصرف سوخت و اجرای برنامه هفتم مطرح شده است، اما چنین رویکردی بدون توجه به تبعات اجتماعی، اقتصادی و زیرساختی، به منطق حکمرانی غافلانه همخوانی ندارد. گرانی بنزین، به‌ویژه در شرایط کنونی که زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی، تولید خودروهای کم‌مصرف و فرهنگ‌سازی مصرف بهینه همچنان مغفول مانده است، نه تنها گرهی از مشکلات باز نمی‌کند، بلکه می‌تواند آتش نارضایتی‌ها را شعله‌ور سازد. راهکار مدیریت مصرف بنزین، همان‌گونه که طی دو سال گذشته بارها در روزنامه «جوان» مطرح کرده‌ام، تخصیص عادلانه بنزین به کد ملی افراد است.»

پیرو این یادداشت، روابط عمومی مجلس با ارسال جوابیه‌ای، ضمن تأکید بر اینکه «رئیس مجلس مخالف هر گونه شوک درمانی در رفع ناترازی انرژی است»، تأکید

گزارش میدانی «جوان» از وضعیت قیمت کالا‌های مورد نیاز مردم

معیشت معمولی زیر ضرب قیمت‌های غیر معمولی

سرریز آشننگی اقتصاد کلان روی اقتصاد خرد، در حال خرد کردن معیشت مردم است و گویا نهاد اجرایی تمایلی با توانی برای کنترل اوضاع ندارد

افزایش بسیار چشمگیری داشته‌اند.
■ گرانی در تمام سطح

وضعیت نان هم بسیار جالب توجه است، سنگ و بربری به ترتیب ۴۰ و ۲۵ هزار تومان قیمت‌گذاری شده‌اند که این قیمت‌ها بیشتر از آثار رسمی اعلام شده نان است.

مشکلات افزایش هزینه‌ها و رشد قیمت نهاده‌ها به همراه ضعف شدید نظارت و تنظیم بازار باعث شده است قیمت نان و سایر کالا‌های اساسی بسیار فراتر از توان بسیاری از مصرف‌کنندگان برود. در کنار اینها کره محلی با قیمت ۵۸۰ هزار تومان، کشک ۱۲۰ هزار تومان، کره ۵۰ گرمی باستوریزه ۲۳۵ هزار تومان و دوغ کیسه‌ای ۸۰۰ میلی‌لیتر ۲۸ هزار تومان عرضه می‌شود که به وضوح نشان می‌دهد افزایش هزینه‌ها به تمام لایه‌های تولید و مصرف نفوذ کرده است.

تولیدکننده مقصر نیست

افزایش قیمت‌ها خیلی زود مستقیماً به سفره مردم وارد شده و در کنار دیگر مشکلات اقتصادی موجب شکل‌گیری نگرانی‌های گسترده‌ای درباره آینده معیشت خانوارها شده است. در حقیقت، این نابسامانی‌ها ریشه در اقتصاد کلان کشورمان دارد که با هماهنگی‌های ساختاری، ضعف در نظارنامه‌های تنظیم بازار و مدیریت نامطلوب، شرایط تولیدی‌ها و کشاورزان را سخت کرده و زمینه را برای فعالیت دلالان واسطه‌ها فراهم ساخته است.

باید توجه داشت که تولیدکنندگان و کشاورزان هم خود با بهای بالای نهاده‌ها، هزینه نیروی کار، مشکلات حمل‌ونقل و نوسانات متداول ارزی مواجهند و طبعاً مقصر افزایش قیمت‌ها نیستند اما ناکارآمدی در نظام توزیع و زنجیره در نظارت بازار باعث شده است فشار مضاعفی به مصرف‌کننده وارد و فاصله‌ای بالاتر از حد توان برداخت او ایجاد شود، با این حال باید یادآوری کرد که این وضعیت به هیچ وجه پایان‌ناپذیر نیست.

راهکارهای کوتاه‌مدت و بلندمدت بسیاری وجود دارد که اگر دولت با اراده و اقدام قوی آنها را به‌اجر بگذارد، می‌توان فضای بازار را به تعادل رساند.

پشتیبانی از تولید داخلی، کنترل قیمت‌ها و ایجاد شفافیت در زنجیره تأمین، نظارت دائم بر بازار و مقابله با واسطه‌گری‌های غیرقانونی و گسترش شبکه‌های توزیع منظم و هدفمند به ویژه برای کالا‌های اساسی، بخش‌های کلیدی این راهکارها هستند.

وقتی نهاده‌های تصمیم‌گیرنده با انگیزه‌ای قوی، شفاف و پاسخگو وارد عمل می‌شوند، می‌توان شرایط را به طور محسوسی بهبود داد و فشار اقتصادی را روی اقشار آسیب‌پذیر کاهش داد. افزایش قیمت‌هایی که امروز در بازار کالا‌های خوراکی مشاهده می‌شود علاوه بر افزایش هزینه‌های تولید، محصول ضعف مدیریت کلان، نبود نظارت کارآمد و جولان دادن دلالان و واسطه‌هاست. این مسائل باید با نگاه دقیق، رویکردی جامع و همت دولت و همکاری همه ذی‌نفعان پیگیری و حل شود تا بتوان زندگی روزمره مردم را آسان‌تر و تأمین مواد غذایی سالم و مقرون به صرفه را تضمین کرد.

رحمادهشیری | جوان

ران استخوان ۲۱۵ هزار تومان، ران مرغ ۱۸۵ هزار تومان و بال و کتف مرغ ۱۷۵ هزار تومان عرضه می‌شوند. این قیمت‌ها در مجموع فشار سختی بر مصرف‌کنندگان دارد.

لبنیات

لبنیات نیز از فشارهای افزایش هزینه‌ها در امان نمانده‌اند. شیر پرچرب ۹۴۶ میلی‌لیتر ۵۴ هزار ۹۰۰ تومان، شیر کم‌چرب ۹۵۰ میلی‌لیتر ۵۱ هزار ۹۰۰ تومان و شیر کیسه‌ای ۸۰۰ میلی‌لیتر ۲۷ هزار تومان هزینه‌ای است که خانواده‌ها برای تأمین لبنیات باید بپردازند. ماست چکیده هزار گرمی ۱۶۵ هزار تومان و ماست پرچرب ۲ هزار گرمی ۱۱۲ هزار تومان قیمت دارند. پنیر سفید ۴۰۰ گرم ۸۲ هزار تومان و پنیر گوسفندی یک کیلو ۵۲۵ هزار تومان از دیگر اقلام گران به حساب می‌آیند. خامه نیم چرب ۲۰۰ لیتری ۲۷ هزار تومان قیمت دارد و این ارقام نشان‌دهنده افزایش محسوسی است که طی ماه‌های گذشته شکل گرفته است.

ادویه‌جات

روغن مخصوص سرخ‌کردنی نیز که یکی از ضروری‌ترین کالا‌های آشپزخانه است به قیمت ۱۲۲ هزار و ۲۰۰ تومان رسیده و رب گوجه‌فرنگی ۸۰۰ گرمی با قیمت ۸۴ هزار ۹۰۰ تومان در بازار عرضه می‌شود. در بخش ادویه‌ها نیز افزایش قیمت قابل توجهی دیده می‌شود؛ پودر زنجبیل با قیمتی ناچیز ۲۵۰ تومان از نوع پودری تا پودر فلفل سیاه یک کیلو

۳- از ارکان اصلی دیدگاه دکتر قالیباف برای

رفع ناترازی انرژی، «درمدی‌سازی منافع اصلاحات» مصرف انرژی است. این مسئله که در هر گونه طرح رفع ناترازی انرژی، منافع اقتصادی طرح باید به صورت «شفاف» و «سهتم» در اختیار مردم قرار گیرد جزو اصول ثابتی است که وی در نشست‌ها و جلسات متعدد علنی و غیر علنی سال‌های گذشته از جمله نشست اخیر در استان سمنان بر آن تصریح کرده است. این نگاه به معنای طراحی مدل‌هایی است که خانواده‌ها از اصلاحات نفع عینی و ملموس ببرند، نه آنکه فشار اقتصادی بیشتری متحمل شوند.

۴- آنچه رئیس مجلس در سخن مجلس بیان کرد و مبنای یادداشت روزنامه جوان قرار گرفت، از تیغی به گرانی بنزین ندارد و در حقیقت نقد «عدم اجرای تکالیف دولت» در زمینه بهینه‌سازی مصرف انرژی است. بر

اساس ماده ۴۶ برنامه هفتم پیشرفت، دولت موظف به کاهش مصرف و افزایش بهره‌وری یک‌سال از آغاز برنامه و شش ماه از سال جدید، این تکالیف به‌طور کامل اجرا نشده‌اند، بنابراین سخن دکتر قالیباف مطالبه‌گرایانه و ناظر بر «اصلاح ساختار» مطابق قانون است، در توجیه بنزین بدون آماده‌سازی زیرساخت‌ها، بنابراین به بحران‌های اجتماعی می‌انجامد، بنابراین این برداشت که صحبت اخیر دکتر قالیباف در راستای گرانی بنزین است خلاف مواضع آشکار و رسمی دکتر قالیباف است.

۲- درحالی‌که بر اساس تحلیل‌های کارشناسی، سهم بنزین در بهره‌وری انرژی کمتر از ۹ درصد است، رئیس مجلس بارها تصریح کرده که هرگونه طرح اصلاحی نباید از بنزین آغاز شود و باید از بخش‌های مؤثر دیگر آغاز شود؛ از جمله همین هفته جاری در سمنان وی بار دیگر بر این موضوع تأکید کرد.

مجلس شورای ملی

روزنامه «جوان» در این یادداشت، سخنان رئیس مجلس شورای اسلامی درباره وضعیت بنزین و لزوم «تدبیر» این مسئله را به گونه‌ای تفسیر کرده که گویی وی از «گرانی بنزین» دفاع کرده است، ضمن تشکر از دغدغه‌مندی و پیگیری‌های دلسوزانه روزنامه جوان در حوزه عدالت اجتماعی و انرژی و تأکید بر اینکه معتقدیم با نقد دقیق و منصفانه و گفت‌وگوی کارشناسی می‌توان برای تصمیم‌گیری‌های کارشناسی راهگشایی کرد، در این نکته از همان نکاتی است می‌دانیم که مبتنی بر مواضع صریح دکتر قالیباف، برداشت این رسانه از صحبت رئیس مجلس، غیردقیق و حتی خلاف رویکردهای رئیس مجلس است و اتفاقاً تأکیدات وی در این زمینه، مواضع مستمر او طی سال‌های گذشته از جمله سفر روز یک‌شنبه ششم مهر و به سمنان و جلسه بررسی طرح رفع ناترازی انرژی این استان همان نکاتی است که نویسنده به صورت توصیه‌های کلی مطرح کرده است، کمااینکه در متن منتشر شده، به ذکر برخی تدابیر پرداخته شده و پرسش

۴ بازار

افزایش قیمت کالا‌های خوراکی در شهریور ۱۴۰۴

بررسی‌های آماریی از متوسط قیمت کالا‌های خوراکی منتخب در مناطق شهری کشور طی شهریورماه ۱۴۰۴ نشان می‌دهد بسیاری از اقلام خوراکی با افزایش قیمت نسبت به ماه قبل مواجه شده‌اند. این تغییرات در گروه‌های مختلف خوراکی متفاوت بوده، اما در مجموع روند قیمت‌ها افزایشی بوده است.

■ ■ ■

■ «نان و غلات» افزایش قیمت ماکارونی و شیرینی خشک در گروه نان و غلات، ماکارونی و رشته آش با ۴/۶ درصد افزایش قیمت، بیشترین رشد را نسبت به مراد ماه داشته‌اند. پس از آن، شیرینی خشک با ۳/۱ درصد افزایش قیمت در جایگاه دوم قرار دارد.

■ «گوشت و فرآورده‌های آن» گوشت گوساله و مرغ ماشینی گران‌تر شدند

در گروه گوشت قرمز، سفید و فرآورده‌های آنها بیشترین افزایش قیمت مربوط به گوشت گاو یا گوساله با ۱/۴ درصد رشد بوده است، همچنین مرغ ماشینی با ۱/۲ درصد و ماهی قزل‌آلا ۴/۶ درصد افزایش قیمت از دیگر اقلام گران‌شده در این گروه هستند.

■ «لبنیات و روغن» جهش قیمت تخم‌مرغ ماشینی

در گروه لبنیات، تخم‌مرغ و روغن، تخم‌مرغ ماشینی با ۹/۴ درصد افزایش قیمت در صدر قرار داد. بعد از آن، شیر، ماست و دوغ باستوریزه با ۲/۲ درصد و پنیر باستوریزه با ۲/۶ درصد افزایش مواجه بوده‌اند.

■ «میوه و خشکبار» گرانی شدید هندوانه و خربزه

بخش میوه‌ها در شهر یو ماه نوسانات قابل توجهی را تجربه کرده است. قیمت هندوانه با افزایش چشمگیر ۳۳/۵ درصدی در صدر اقلام گران‌شده قرار دارد، همچنین خربزه با ۲۹/۸ درصد، پرتقال با ۱۲/۲ درصد و هلو ۱۰/۶ درصد افزایش قیمت داشته‌اند. در مقابل، قیمت انار با کاهش ۱۳ درصدی، بیشترین افت قیمت را در این گروه داشته است.

■ «سبزیجات و حبوبات» خیار و قارچ گران شدند

در گروه سبزیجات و حبوبات، خیار با ۳۴/۴ درصد و قارچ با ۲۸/۷ درصد افزایش قیمت، بیشترین رشد را نشان می‌دهند، همچنین سیب‌زمینی با ۹/۹ درصد، هویج فرنگی با ۹/۵ درصد و کدو سبز ۸/۸ درصد افزایش قیمت داشته‌اند.

■ «سایر اقلام» سس مایونز در صدر

در گروه قند و شکر، آشامیدنی‌ها و سایر خوراکی‌ها نیز افزایش قیمت مشاهده شده است. در این گروه، سس مایونز با ۳۸/۸ درصد، سس گوجه‌فرنگی با ۳۲/۲ درصد و جای خارجی بسته‌ای ۲/۹ درصد افزایش قیمت نداشته‌اند.